

Mødet den 20. Februar 1913. (For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 534—1912). Fra Sygehusudvalget forelægger følgende Indstilling til **Besættelse af Pladsen som Husbestyrerinde ved Marselisborg Hospital:**

Ingrid Eriksen, Marselisborggalle 36, Aarhus.

Elise Kolding, Julemærkesanatoriet, Kolding.

Anna Nielsen, Garnisonssygehuset, Aarhus.

Marie Petersen, Sindssygehospitalet, Aarhus.

Maren Pedersen, Thorup.

M o u s t e n anbefalede at vælge Marie Petersen.

J. C. P e t e r s e n anbefalede ligeledes Marie Petersen.

M i k a e l J o h a n s e n vilde henlede Opmærksomheden paa Elise Kolding, som var her fra Byen, og som var uddannet til Gerningen ved 2 Sanatorier.

Marie Petersen valgtes.

2. (J. Nr. 146—1912). Fra Ministeriet for offentlige Arbejder forelægger følgende Skrivelse af 24. Januar 1913 til Aarhus Stiftamt angaaende **Statskassens Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Anlæg af nogle nye Havnepor ved Aarhus Sydhavn:**

»I det af Hr. Amtmanden under 4. Juni f.

A. hertil fremsendte Andragende har Aarhus

Byraad bl. a. anholdt om, at der af Statskassen maa blive bevilget et Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Anlæg af nogle nærmere betegnede ny Havnespor ved Aarhus Sydhavn, eller i hvert Fald ved Anlægget af en Forbindelsesbane til de ommeldte Spor.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling over Sagen med Generaldirektionen for Statsbanerne, og idet man vedlægger en Afskrift af en Skrivelse af 14. d. M. fra bemeldte Generaldirektion samt den deri ommeldte Plan, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig meddele, at Ministeriet vil være sindet at søge tilvejebragt fornøden Hjemmel til at lade Statsbanerne bekoste Anlægget af de i fornævnte Skrivelse nævnte, paa Planen viste Forbindelsesspor samt den ligeledes nævnte Dæmning mellem Badevej og Havnevej og Udførelsen af den fornødne Omprofilering af disse to Veje, hvorhos man vil søge erhvervet Hjemmel for Ekspropriation af den til de nævnte Anlæg fornødne Grund, alt paa Vilkaar, at Byraadet erklærer sig villigt til

at refundere Statsbanerne de med Grunderhvervelsen forbundne Udgifter,
at bekoste Anlægget af de paa Planen viste Opstillingsspor m. m., samt
at indestaa Staten for, at de Arealer, som ville udkræves til et eventuelt Anlæg af et nyt Havnebanespor fra Mølleengen Syd om Aarhus, ikke bebygges.

Det tilføjes, at saafremt den ovennævnte finansielle Hjemmel skal kunne erhverves i indeværende Rigsdagssamling, maa man ønske at modtage Byraadets Svar snarest muligt.

Med Svaret forventes oftnævnte Plan tilbagesendt hertil.«

Den i Skrivelsen omtalte Skrivelse af 14. Januar 1912 fra Generaldirektionen for Statsbanerne var saalydende:

»Under Henvisning til Ministeriets Skrivelse af 5. December 1912, J. Nr. 3469 b, Brev Nr. E 3375, og under Tilbagesendelse af de dermed fulgte Bilag vedrørende Sporanlæg ved den nye Sydhavn i Aarhus tillader Generaldirektionen sig herved at fremsende en Plan, hvorpaa med rødt er vist de af Byraadet ønskede Forbindelsesspor til det nye Havneomraade og de fornødne Opstillingsspor ved disse. Paa Planen er desuden med rødt vist et af Hensyn til Rangeringerne nødvendigt Forbindelsesspor X—X mellem den gamle og den nye Havn.

Udgiften ved selve Sporarbejderne anslaas saaledes: Forbindelsessporene fra Stationen og til Opstillingssporene regnede indtil Linien A—B paa Planen 20300 Kr.
Forbindelsessporet X—X. 10200 »

————— 30500 Kr.
Opstillingssporene m. m. dog ikke medregnet det paa Planen med Punktering angivne 4. Spor 28700 Kr.

Udgravning af Sporkasserne til samtlige Spor paa Havnens Grund forudsættes udført ved Havnens Foranstaltning. Udgifterne ved Anlægget af den fornødne Dæmning mellem Badevej og Havnevej og ved Udførelsen af den fornødne Omprofilering af Badevej og Havnevej anslaas til ca. 10200 Kr.

Havneingeniøren har rejst den Indvending mod Forslaget, at Opstillingssporene ved den valgte Beliggenhed ville beslaglægge værdifuldt

Areal. Han har derfor foreslaaet, at Opstillings-sporene lægges betydeligt sydligere. En saadan Ordning maa imidlertid fraraades, da Ranger-arbejdet derved vil forøges betydeligt, og Udgifterne til Sporanlægene ville blive forøgede med ca. 50 %.

Sagen har været behandlet paa Generaldirektionens Fællesmøde den 14. ds. under Løbe Nr. 83.«

Fra Havneudvalget forelaa følgende Udkast til Svarskrivelse:

»Ved Skrivelse af 24. f M. til Aarhus Stiftamt har Ministeriet — i Anledning af Byraadets Andragende om, at der af Statskassen maatte blive bevilget et Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Anlæg af nogle nærmere betegnede nye Havnespor ved Aarhus Sydhavn — meddelt, at Ministeriet vil være sindet at søge tilvejebragt fornøden Hjælp til at lade Statsbanerne bekoste Anlægget af de i en i Afskrift oversendt Skrivelse fra Generaldirektionen for Statsbanerne nævnte Forbindelsesspor samt en Dæmning mellem Badevej og Havnevej og den fornødne Omprofilering af disse to Veje, ligesom Ministeriet vil søge erhvervet Hjælp til Ekspropriation af den til de nævnte Anlæg fornødne Grund, alt dog paa visse i Ministeriets Skrivelse nærmere angivne Vilkaar.

I Anledning heraf tillader Byrådet sig at meddele, at Raadet overensstemmende med de stillede Vilkaar har vedtaget at erklære sig villigt til af Havnens Kasse at refundere Statsbanerne de til Dækning af Udgifterne ved den nævnte Grunderhvervelse fornødne Beløb, ligesom til at indestaa Staten for, at de Arealer, som ville være nødvendige til et eventuelt An-

læg af et nyt Havnebanespor fra Mølleengen Syd om Aarhus, ikke bebygges, hvorved dog tages det Forbehold, at der ikke i dette Tilsagn fra Byraadets Side skal ligge nogen Udtalelse om, hvorledes Udgifterne ved et saadant Anlæg ville være at afholde.

Hvad angaar det tredje Vilkaar: at Byraadet maa erklære sig villigt til at bekoste Anlægget af de Opstillingsspor, som ere angivne paa den med Generaldirektionens fornævnte Skrivelse fulgte Plan, tillader man sig at bemærke, at Byraadet vedblivende nærer det Haab, at der maa kunne træffes en Ordning, hvorefter Statsbanerne betjene samtlige Havnespor. Iøvrigt har Byraadet heller ikke imod dette Vilkaar noget væsentligt at erindre, men skal dog tillade sig, forinden endelig Erklæring i saa Henseende afgives, at udtale Ønsket om, at der, eventuelt efter yderligere Forhandling mellem Statsbanernes Ingeniører og Havneingeniøren her, maa blive foretaget enkelte Ændringer i Planen, saaledes som disse fremgaa af et af Havneingeniøren udarbejdet Rids, der hermed fremsendes. Disse Ændringer bestaa i en Forlængning af Sporskifterne fra Jægergaardsvejen og den forlængede Havnevej ind paa Opstillingssporenes Plads, hvorved Færdselen ad de to nævnte Adgangsveje, der maa betragtes som Hovedaarer, til Havnen formenes mindre forulempet, og i Ombytning af det af Statsbanerne viste Enkeltspor fra Opstillingssporene til Havnesporene mod Syd med et Dobbeltspor, lagt saaledes, at almindelig Vognfærdsel til Jægergaardsvej sydfra eller omvendt kan foregaa uden Overkørsel over Sporet, og at Jernbanevogne kan føres gennem færre Rebroussementer til de for-

skellige Kajer. — Derhos tillader man sig at henstille, at Anlægget af Forbindelsessporet fra Svingbroen til Sydhavnen gennem Havnens Materialhus og en udlejet Kulplads opsættes, ialfald indtil Havnen er i Stand til at anvise Lejeren af nævnte Kulplads en anden Plads ved Sydhavnen, idet Byraadet da indestaar for, at de Arealer, som vil udkræves til dette Forbindelsesspor, ikke imidlertid bebygges. — Og endelig undlader man ikke at henstille, at Forbindelsessporet, hvortil Bekostningen afholdes af Statsbanerne, regnes ikke til den paa Planen angivne Linie A—B men, som det synes naturligere, til Sporskiftet ved Sydsiden af den forlængede Havnevej, hvor Opstillingssporene begynde.

Da der formentlig uden Vanskelighed vil kunne opnaas Enighed om disse Punkter, tillader Byraadet sig at anmode om, at Ministeriet som foranført og saavidt muligt i indeværende Rigsdagssamling vil søge Hjemmel til at afholde Udgifterne ved Forbindelsessporene m. v. samt til Ekspropriationen af de til Anlægene fornødne Arealer.

Den med Ministeriets Skrivelse fulgte Plan fra Generaldirektionen for Statsbanerne og den ovenfor omtalte, af Havneingeniøren ændrede Plan medfølger i særlig Rulle.«

Udkastet tiltraadtes.

3. (J. Nr. 303—1912). Fra Krigsministeriet forelaa følgende Skrivelse af 12. Febr. 1913 vedrørende **Byraadets Erstatningskrav i Anledning af, at Fodfolksgarnisonen forlader Aarhus:**

»Af det ærede Byraads Redegørelse af ²²/₁₁ 1912 angaaende Aarhus Fodfolkskaserne synes det nærmest at fremgaa, at Byraadet, naar Fod-

folksgarnisonen i April d. A. forlader Aarhus, formener at have Krav paa som Erstatning for Fodfolkskasernen at faa udbetalt af Statskassen omtrent hele det Beløb af 543443 Kr., som Kaserneetablisementets Tilvejebringelse i sin Tid og senere foretagne mindre Forbedringer har kostet Byen.

Et saadant Krav gaar imidlertid langt videre end den »billige Erstatning for det lidte Tab«, som Krigsbestyrelsen i Følge Overenskomsten af 24/28 Februar 1881 har lovet at interessere sig for hos Lovgivningsmagten, og det er sikkert ganske udelukket, at Rigsdagen skulde kunne gaa ind paa at opfylde et Krav af dette Omfang.

Til Fastsættelse af en »billig« Erstatnings Størrelse er det formentlig ganske nødvendigt, at man formindsker Kasernens Tilblivelsesværdi saavel med et passende Amortisationsbeløb som ogsaa med den Værdi, som det maa skønnes at have for Byen, at den faar Etablisementet til fri Raadighed.

Hvad først Amortisationen angaar, da udtaler Byraadet, at en saadan ikke har fundet Sted og ikke heller har kunnet finde Sted, fordi den Leje, der er betalt af Indenrigsministeriet og Krigsministeriet ikke har været tilstrækkelig stor hertil. Denne Leje har udgjort henholdsvis $6\frac{1}{2}$ % og 6 % af Tilblivessummen for de paagældende Lokalteter, og da Gennemsnitsrenten af den i Etablisementet bundne Kapital i Følge Kommunebogholder Nielsens Opgørelse af $\frac{1}{2}$ 1905 — jfr. Forsvarskommissionens Betænkning Bind II Pag. 315 — er 4 %, har der til Vedligeholdelse, Skatter og Amortisation været tilbage $2\frac{1}{2}$ % og 2 %. Da Vedligeholdelse og Skatter under almindelige Forhold ikke bør

overstige $1\frac{1}{2}\%$, vil det ses, at man maa kunne paaregne en Amortisation af mindst $\frac{1}{2}\%$ aarlig, svarende til en Amortisationsperiode paa 56 Aar. Med en saadan har Byen i Virkeligheden ogsaa regnet, hvilket fremgaar af det ovennævnte Sted i Forsvarskommissionens Betænkning, og saafremt det ærede Byraad nu vil hævde, at det kun er en rent formel Afskrivning, der herved har fundet Sted, maa Krigsministeriet her overfor bestemt fremholde, at det er en ualmindelig og formentlig mindre forsvarlig Administration ikke at foretage en reel Afskrivning paa Værdier af denne Art. Til Sammenligning hermed kan anføres, at Fodfolkskasernen i Odense, der forrentes af de to Ministerier nøjagtig paa samme Maade som Kasernen i Aarhus, og som med Grund og Inventar har kostet ca. 640000 Kr., efter 13 Aars Forløb var nedskrevet med 145580 Kr. (jfr. ovennævnte Betænkning Pag. 277), en Nedskrivning, der væsentligt overstiger $\frac{1}{2}\%$ aarlig.

Efter det ovenfor fremsatte vil det ikke være ubilligt, om man til Fastsættelse af Kasernens nuværende Værdi nedbringer Tilblivelsesværdien for Kasernen i Aarhus med $\frac{1}{2}\%$ aarlig. Ved en omtrentlig Beregning af Amortisationsbeløbet kan man formentlig gaa ud fra, at største Delen af Etablissementet fuldførtes i 1879 for et Beløb af ca. 410000 Kr., og at Resten af den samlede Udgift, ca. 133443 Kr., anvendtes til Kasernens Udvidelse i 1892. Herefter skal der beregnes

$\frac{1}{2}\%$ aarlig Amortisation af 410000

Kr. — 18190 Kr. (nemlig Grund-

værdien) i 34 Aar, hvilket bliver ca. 142275 Kr. hvortil lægges

$\frac{1}{2}$ % aarlig Amortisation af 133443

Kr. i 21 Aar, hvilket udgør ca. . . . 22170 »

lalt til Amortisation. . . 164445 Kr.

Trækkes dette Beløb fra den samlede

Tilblivelsesværdi. 543443 »

bliver Etablissementets nedbragte

Værdi den $\frac{1}{4}$ 1913 ca. 379000 Kr.

Fra den saaledes beregnede Værdi maa der — hvis man skal komme til en billig Erstatning for Byens Tab — yderligere fradrages den Værdi, som Etablissementet kan skønnes at have for Byen, naar det ikke længere kan anvendes som Kaserne. Et saadant Skøn er det selvfølgelig særdeles vanskeligt for Krigsministeriet at fastsætte, men man mener, at man i hvert Fald ikke gaar Byens Interesser for nær ved at gaa ud fra, at ca. Halvdelen af den nedbragte Værdi omtrent svarer til, hvad Byen bør yde for at faa fri Raadighed over Bygninger og Grund.

Efter det saaledes anførte maa Krigsministeriet anse et Beløb af ca. 190000 Kr. for at være en billig Erstatning til Aarhus Kommune, og saafremt det ærede Byraad kan indgaa herpaa og indsender et paa Grundlag heraf affattet Andragende til Rigsdagen, vil man interessere sig for, at en saadan Erstatning tilstaas Byen.«

Skrivelsen henvistes til det angaaende Kaserens Anvendelse nedsatte Udvalg.

4. (J. Nr. 500—1912). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende **Boligforholdene for Overlægerne ved Marselisborg Hospital** samt, eventuelt om Annulering af Bestemmelsen om, at der ikke maa ansættes nogen Reservelæge ved Hospitalet.

M o u s t e n bemærkede, at det havde været en

Overraskelse for Udvalget, at Byraadet havde gjort Indvending mod Udvalgets Forslag om at bygge en Bolig til Overlæge Zahlmann. Udvalget henstillede nu tre Alternativer til Byraadets Afgørelse, nemlig at der ikke blev udført nogen Byggeforandring ved Hospitalet, men at de to Overlæger blev henvist til at bo i Byen, og at man forsøgte at faa en Reservelæge, eller at der opførtes en Bolig til Overlæge Zahlmann til et Beløb af 21000 Kr. og indrettedes en Bolig for Overlæge Bang i Administrationsbygningen, eller at der opførtes en Bolig for 2 Overlæger til et Beløb af 35000 Kr. Den første Ordning var den dyreste, den sidste Ordning derimod den billigste.

S i m o n s e n foreslog at indrette Bolig til Bang i Administrationsbygningen, men ellers ikke foretage videre foreløbig. Ved denne Ordning kunde vel den Ulempe opstaa, at der til Tider ikke vilde være nogen Læge til Stede paa Hospitalet, men dog ikke hyppigere end efter den oprindelig tænkte Ordning med en Overlæge og en Reservelæge. To Læger var tilstrækkeligt, saa det var en Fejl, at man ikke var blevet ved den oprindelig tænkte Ordning. Dette maatte man imidlertid nu se bort fra, men at bygge særlig Bolig til Overlægerne vilde være unødigt og altfor kostbart. Skulde der senere komme Krav om at ansætte en ung Læge ved Hospitalet, vilde der intet være foregrebet, hvis man nu holdt sig til kun at indrette en Bolig for Bang i Administrationsbygningen.

S a m u e l s e n kunde ganske slutte sig til Hr. Simonsens Forslag. Skulde det senere vise sig nødvendigt at ansætte en Reservelæge, kunde denne bo i den Bolig, der blev indrettet til Bang, som saa maatte henvises til at bo i Byen.

J. C. P e t e r s e n vilde lægge et godt Ord ind for Tanken om at bygge til begge Overlægerne og vilde nødig gaa med til at indrette Bolig til Bang i Administrationsbygningen, fordi det ikke vilde være rigtigt at tage hvert eneste Rum i et saa stort Hospital i Brug straks. Kun ved at bygge til begge Overlæger vilde man være sikker paa altid at have en Læge til Stede paa Hospitalet. Til Fordel herfor kunde desuden anføres, at det utvivlsomt var det billigste at bygge til begge paa engang, og at man nu havde Pengene rede dertil, hvad maaske ikke vilde være Tilfældet, hvis man trak Sagen længere ud. Det var meget tvivlsomt, om man kunde faa en Reservelæge.

M o u s t e n kunde godt tænke sig at gaa ind paa som en rent midlertidig Ordning kun at indrette en Bolig til Bang i Administrationsbygningen; skulde der senere vise sig Vanskeligheder, kunde man bygge. For Bang, der for Tiden arbejdede paa en Doktordisputats, vilde det være en Fordel at bo paa Hospitalet, idet han derved vilde være nær ved de forskellige Apparater, han skulde bruge. Naar Bang skulde have Ferie, vilde der ganske vist blive den Vanskelighed, at der muligvis ingen Læge var til Stede ved mulige farlige Tilfælde af Strubehoste. Sidste Aar havde man imidlertid kun haft 2 Tilfælde af denne Sygdom, og intet af disse havde været farligt. Skulde der indtræffe et farligt Tilfælde, kunde Patienten vel ogsaa nok køres til Kommunchospitalet, hvor der altid var Læge til Stede. For veneriske Patienter, Skarlagensfeber, Difteritis og Tyfus var øjeblikkelig Lægehjælp ikke nødvendig.

C h r i s t e n s e n kunde ikke se Nødvendigheden af at bygge en Overlægebolig eller Grunden til, at det skulde være vanskeligere at faa en Re-

servelæge til Marselisborg Hospital end til Kommunchospitalet. I hvert Fald burde man foreløbig nøjes med den af Hr. Simonsen foreslaaede Ordning, men skulde der bygges, burde der kun bygges til 1 Overlæge, da man utvivlsomt senere vilde komme tilbage til den oprindelig tænkte Ordning med kun 1 Overlæge og 1 Reservelæge.

M i k a e l J o h a n s e n oplyste, at Professor Tage Hansen betragtede det som en stor Fejl ikke at have begge Læger boende ved Hospitalet. Taleren kunde ikke tænke sig, at et saa stort Hospital ikke altid skulde have en Læge til Stede, da øjeblikkelig Lægehjælp kunde blive absolut nødvendig for Strubehoste og Difteritis. Skulde man bygge, burde der bygges til begge Overlæger, men i samme Bygning. Iøvrigt syntes Sagen stadig svævende, fordi Udvalget ikke optraadte tilstrækkelig vejledende for Byraadet. Taleren vilde meget bede Udvalget om under alle Omstændigheder at ordne Forholdene saaledes, at der altid var en Læge til Stede. At køre en Strubepatient til Kommunchospitalet kunde let vare for længe.

M o u s t e n maatte dog anse det for vejledende for Byraadet, naar Udvalget havde sagt, at det ansaa det for bedst at bygge til begge Overlæger. Det var næppe muligt altid at have en Læge til Stede paa Hospitalet, hvad man iøvrigt heller ikke havde andre Steder paa den Slags Sygehuse. Til Hr. Christensen bemærkede Taleren, at Lægerne ansaa det for meget tvivlsomt, om man kunde faa en Reservelæge til Marselisborg Hospital, fordi der ikke var noget at lære paa dette.

J. C. P e t e r s e n anbefalede atter at bygge til begge Overlægerne; alt andet vilde kun blive Makværk.

M o u s t e n kunde godt tiltræde Hr. Simonsens Forslag og vilde ikke stemme for at bevilge de 35000 Kr. til en Bolig for begge Overlægerne.

S i m o n s e n hævdede, at det vilde være ufor-
svarlig Ødselhed af ofre 35000 Kr. til en Læge-
bolig, idet Udgiften vilde være ganske unødigt,
hvis man senere skulde have en Reserverlæge.
Efter hvad der var oplyst, vilde det ikke være
nødvendigt at have en Læge boende paa Hospi-
talet, saa det var urigtigt at sætte Byen i Bekost-
ning for at bygge en Lægebolig. Taleren beklagede,
at Hr. Mousten indtog en passiv Holdning og der-
ved gjorde det muligt, at Forslaget om de 35000
Kr. blev listet igennem. Havde man tænkt sig,
at der skulde bygges en Overlægebolig til 35000
Kr., vilde Forslaget om at ansætte 2 Overlæger
ikke være blevet vedtaget.

M o u s t e n holdt sig passiv, fordi han gerne
vilde imødekomme de Medlemmer, der mente, at
de 35000 Kr. kunde spares. Da Forslaget om at
ansætte 2 Overlæger fremkom, blev det oplyst, at
der skulde bygges til den ene. Forøvrigt vilde
man faa 1000 Kr. i Leje af Overlægeboligerne,
hvis man byggede til 35000 Kr. Skulde Taleren
ikke holde sig passiv, maatte han selvfølgelig
stemme for at bygge til begge Overlæger.

J. C. P e t e r s e n syntes, at Hr. Simonsen
burde have sagt, at det efter hans Mening vilde
være Ødselhed at bygge til begge Overlæger, idet
det efter Talerens Mening vilde være uforsvarligt
ikke at bygge og derved foranledige, at der ikke
altid var en Læge til Stede paa Hospitalet. By-
raadet plejede at holde paa, at Aarhus altid skulde
være i forreste Række, men var der noget Sted,
hvor man burde være forrest, var det dog med
Hensyn til Hospitalsvæsenet.

Simonsen saa ingen Grund til at ofre de mange Penge, naar det var oplyst, at det ikke var nødvendigt altid at have en Læge til Stede, og naar over de $\frac{3}{4}$ af Landets Sygehuse ikke havde Læge boende paa Hospitalet.

Mikael Johansen fandt, at Pengene vilde være givet godt ud, selv om der ved den derved trufne Ordning kun skulde blive reddet et eneste Menneskeliv. Naar man byggede for op imod en Million, skulde man ikke se altfor smaat paa det. Det kunde ikke nytte, at man byggede flotte Lokaler, naar man ikke sørgede for, at den fornødne Lægehjælp altid kunde være til Stede. Hurtig Hjælp var dobbelt Hjælp. Taleren vilde stemme for at bevilge de 35000 Kr. til en Bygning med Boliger for begge Overlæger.

Møller syntes, at 35000 Kr. var forholdsvis mange Penge at bruge til 2 Boliger. Ved Amtssygehuset var der en Overlæge, en Reservelæge og en Kandidat. Hverken Overlægen eller Reservelægen boede paa Hospitalet, men den sidste havde Forpligtelse til at bo i Nærheden og til straks at komme til Stede, naar han blev telefonisk tilkaldt. Kandidaten boede derimod paa Hospitalet. Kunde man have en Reservelæge boende paa Marselisborg Hospital, og de 2 Overlæger ikke boede for langt borte, vilde man faa en lignende Ordning som ved Amtssygehuset, og dermed kunde man nok være tilfreds. Taleren henstillede til Udvalget at tænke nærmere over Sagen og at eues om et Forslag. Selv om begge Overlæger kom til at bo paa Hospitalet, vilde det dog være tvivlsomt, om de var forpligtede til altid at holde Vagt. Uden Tvivl vilde der snart komme Krav om baade en Reservelæge og en Kandidat.

Niels Jensen mente, at man efter de faldne Udtalelser lige saa godt kunde tiltræde Hr. Simonsens Forslag, og kunde godt gaa med til at tage Forslaget om at bygge til begge Overlæger tilbage, uagtet det sikkert var det bedste.

M o u s t e n ansaa det for muligt, at der vilde komme Krav om en Kandidat, men de 2 Overlæger havde dog hver for sig lovet at tiltræde den nu vedtagne Ordning. Da Sagen hastede, idet Boligen skulde tages i Brug til Efteraaret, hvis der overhovedet skulde bygges, vilde det ikke være heldigt nu atter at udskyde Afgørelsen.

J a c o b s e n forekom det, at Udvalget havde været fuldt enigt om, at der burde bygges. Naar Hr. Simonsens Forslag kun gik ud paa en midlertidig Ordning, var det et Spørgsmaal, om ikke de samme Penge alligevel vilde gaa med.

Det vedtoges, at der kun indrettes en Bolig for Overlæge Bang i Administrationsbygningen.

5. (J. Nr. 67—1912). Indstilling fra Skoleudvalget om at tiltræde en Indstilling fra Sagfører Kragh Møller om at antage følgende **Forligstilbud fra Firmaerne Hans Broge & Co., Aarhus Salt- og Cindersfabrikker og H. M. Erhardi:**

- a. Hans Broge & Co. nedsætter sit Krav paa Kommunen for Kulleverancer inden Strejken med 460 Kr. 08 Øre og fakturerer de siden Kontraktens Udløb uden Aftale om Pris til Kommunens forskellige Institutioner indtil ca. 16. Oktober 1912 leverede 12898 kg til Kontraktpris og 20296 kg til Skibspris 2,55 Kr. pr. 100 kg, heri indbefattet Kørsel og Indbæring.
- b. Aarhus Salt- og Cindersfabrikker kvitterer 642 Kr.
- c. H. M. Erhardi kvitterer 39 Kr. 90 Øre.

Formanden bemærkede, at der vistnok fra de forskellige Udvalg var blevet gaaet frem paa noget forskellig Maade, uagtet de fra Byraadskontoret var blevet gjort opmærksom paa, at de ikke maatte købe uden som Dækningskøb. Sagen var derved blevet noget forkvaklet.

Mousten saa helst Sagen afgjort samlet for de forskellige Udvalg. Denne Sag maatte føre til, at i Fremtiden kun eet Udvalg foretog Kommuns Kulindkøb.

Samuelson erindrede om, at Belysningsudvalget ofter Byraadets Vedtagelse forsynede alle Udvalg med Kul.

Formanden mente, at naar Indstillingen blev vedtaget, maatte man gaa frem i Overensstemmelse hermed i de andre Tilfælde.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 452—1912). Fra Murermester S. Rasmussen og Sagfører Winge forelaa følgende Skrivelse af 17. Februar 1912 angaaende **Overenskomsten om Forlængelse af Ewaldsgade:**

»Vi har modtaget det ærede Byraads Skrivelse af 11. ds. vedrørende Ewaldsgades Forlængelse, og tillader vi os i Anledning af samme at erindre om, at vi i Mødet i Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse den 20. Januar d. A. erklærede gerne at ville imødekomme Udvalgets Ønske om, at Hjørnet mellem Ewaldsgade og Læssøesgade afskæres i en større Bredde (25 Alen), men at vi dog herved maatte forbeholde os, 1) at det saaledes afskaarne Hjørne henregnes til de tilstødende Grundes ubebyggede Areal og 2) at Byraadet vilde for sit Vedkommende samtykke i, at der gaves den for Hjørnejendomme sædvanlige Dispensation (50 % Bebyggelse) for 2 Ejendomme ved bemeldte Hjørne.

Disse Forbehold, som ikke er nævnt i Raadets Skrivelse, maa vi fremdeles fastholde, idet vi i modsat Fald vil lide et direkte Tab ved paa dette Punkt at fravige den i sin Tid ved Overenskomst mellem Byraadet og Hr. Weber kontraktmæssig fastslaaede Gadeplan. Selv med de nævnte Forbehold har det allerede vist sig for os, at Hjørnets Afskæring gør Pladserne der mindre afsættelige.

Endvidere erindrer vi om, at foruden de i Raadets ovennævnte Skrivelse under Post 8 nævnte $1\frac{1}{2}$ Alen paa hver Side af Gaden er ifølge nævnte Overenskomst 1 Alen paa hver Side af Gaden forud forbeholdt som ubebygget Grund, jfr. de trykte Byraadsforhandlinger for 1898 pag. 155, hvilket vi gjorde opmærksom paa i vor Skrivelse af 5. December f. A., saaledes at der paa hver Side af Gaden altsaa bliver ialt $2\frac{1}{2}$ Alen ubebygget Grund.

Punkt 7 angaaende en eventuelt Støttemur imod Banens Terræn forstaar vi saaledes, at dermed alene fastslaaes Delingsforholdet imellem Kommunen og os med Hensyn til Bekostningen ved en saadan Mur, forsaavidt et berettiget Krav paa en saadan rejses fra Statsbanernes Side, medens det ikke er Meningen at lægge ind i denne Bestemmelse en Forpligtelse for os til at imødekomme et hvilket som helst Krav fra Statsbanerne om en saadan Mur.

For at ingen Misforstaaelse skal finde Sted med Hensyn til de her paa pegede Punkter, tillader vi os herved at bede det ærede Byraad anerkende, at man er indforstaaet med samme.

Den ønskede detaillerede Gadeplan skal vi tillade os snarest at fremsende, ligeledes en Udstykningsplan forsaavidt angaar den sydlige Side

af Gaden; den nordlige Side er endnu ikke planlagt udstykket.«

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

»Det forholder sig rigtigt, at de i foranstaaende Skrivelse nævnte Vilkaar ere godkendte af Udvalget under de med Andragerne førte Forhandlinger. Udvalget har derfor for sit Vedkommende intet at erindre imod, at der svares Andragerne overensstemmende hermed, idet man dog bemærker, at noget Tilsagn om Dispensation fra Bygningsloven formentlig ikke bør gives.«

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 434—1912). Andragende fra Navigationslærer Arnvig og Translatør Rasmussen, Svendborg, om Byraadets Støtte til **Oprettelse af en Navigationsskole i Aarhus.**

F o r m a n d e n bemærkede, at det lod til at have Vanskelighed med at finde Lokaler til Skolen. I Teknisk Skole syntes der ikke at findes passende Lokaler og heller ikke i Kommunens Skoler. Da man vist gerne vilde støtte Oprettelsen af Navigationsskolen, kunde man derfor næppe svare andet, end at man ikke kunde tilbyde Lokaler, men iøvrigt nok vilde støtte Foretagendet.

M i k a e l J o h a n s e n spurgte, om der ikke kunde findes passende Lokaler i Fodfolkskasernen, f. Eks. i Underofficersbygningen. Andragerne var vist dygtige Mænd, og Skolen vilde sikkert faa god Tilgang. Maaske kunde Indkvarteringskommissionen undersøge Sagen.

F o r m a n d e n henstillede at anmode Andragerne om at komme hertil og skønne over Lokaleforholdene.

M o u s t e n antog, at det for Andragerne mest drejede sig om at faa Byraadets Støtte, og at det i Øjeblikket vilde være tilstrækkeligt at svare, at man var villig til at yde denne.

J u l. A n d e r s e n fandt det under de foreliggende Forhold vanskeligt at stille noget i Udsigt med Hensyn til Lokaler paa Kasernen. Taleren spurgte, om der ikke kunde findes Lokaler i Skolen paa Vestergade.

J. C. P e t e r s e n henviste til, at samtlige Klasselokaler i Skolen paa Vestergade efter Skoleudvalgets Erklæring vilde blive taget i Brug i Løbet af et Aar.

M i k a e l J o h a n s e n syntes, at man skulde tilkendegive Sympati for Tanken og anmode Andragerne om at komme til Stede til nærmere Forhandling.

Det vedtoges at anmode de to Andragere om at komme til Stede til nærmere Forhandling med Skoleudvalget.

